

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ: RDG571007
 ชื่อโครงการ: สภาพการณ์และแนวทางส่งเสริมการฝึกอาชีพและปรับเปลี่ยนอาชีพของแรงงานไทย
 ชื่อนักวิจัย: ผศ.ดร. ทศธริน วรณเกตุศิริ
 รศ. อธิเกียรติ ทองเพิ่ม
 ดร. กุลธิดา นกุลธรรม
 ผศ.ดร. นันทรัตน์ เครืออินทร์
 คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 E-mail Address: fedutrkr@ku.ac.th
 ระยะเวลาโครงการ: 12 เดือน

การตระหนักถึงแนวโน้มเกี่ยวกับสังคมแห่งการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของสังคม ทำให้คุณภาพของอาชีวศึกษาในประเทศไทยได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามยังคงมีเยาวชนที่ออกเรียนกลางคัน และประชากรที่สูงอายุเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับแรงงานที่ไร้การศึกษาเพื่อการฝึกอาชีพและปรับเปลี่ยนอาชีพเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง งานวิจัยนี้ดำเนินการสำรวจเชิงปริมาณเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้นำองค์กรการบริหารส่วนท้องถิ่นจำนวน 357 คน ที่มีต่อการฝึกอาชีพสำหรับแรงงานไร้ทักษะ เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นได้ทำงานที่เหมาะสมมากขึ้น/ตรงต่อความต้องการ และได้รับการจ้างงาน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวนมากกว่า 30 คน (อายุระหว่าง 16-55 ปี) บุคลากรและครูฝึกช่างของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด 4 แห่ง ได้ให้สัมภาษณ์รายบุคคล ได้ให้ข้อมูลว่า หลักสูตรการฝึกอบรมไม่สามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของผู้พัฒนาตนและชุมชนได้ ผู้เข้ารับการอบรมบางส่วนก่อให้เกิดการสูญเสียเวลาและงบประมาณในการอบรม เนื่องจากไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการเข้าฝึกอบรม บุคลากรของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเปิดเผยว่า การอบรมระยะสั้น (12-18 ชั่วโมง) ไม่สามารถช่วยประชาชนให้สร้างอาชีพใหม่หรือสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่การอบรมระยะยาว (4-6 เดือน) มีประสิทธิภาพดีกว่าหลักสูตรระยะสั้น อย่างไรก็ตามหลักสูตรการฝึกเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานถูกระบุว่า “หลักสูตรล้าสมัย” โดยเฉพาะในส่วนของช่างไฟฟ้าและช่างอุตสาหกรรมเครื่องกล งานวิจัยได้เน้นที่การศึกษากลไกการดำเนินการของหน่วยงานรัฐและการเข้าถึงการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในระดับชุมชน โดยการทบทวนวรรณกรรมและวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

คำสำคัญ แรงงานไทย การฝึกอาชีพ และปรับเปลี่ยนอาชีพ

Situations and Guidelines for Enhancement of Thai Labors' Vocational Rehabilitation and Retraining

Abstract

Recognizing the future trend towards a knowledge-based and the dynamism of changing society, the quality of vocational education in Thailand has been upgraded continually. However, number of youths dropping out from schools and elderly people are increasing rapidly, lifelong learning for non-educated labors in term of vocational rehabilitation and retraining are needed to be considered. This research conducted a quantitative survey on 357 local organization administrators' views on training programs for unskilled workers in local areas with helping them get better/more suitable or being re-employed to join the workforce. More than and 30 learners (16-55 year olds) and 50 academics officer and teachers in 4 Provincial Skill Development Centers; government organization, were interviewed individually. The data reveals that the training pregame provided by Skill Development Center, could not meet the changing needs and demands of individual and community. Some learners hesitated to invest time and money in training due to uncertain outcomes. The staffs revealed short-term training programs (12-18 hours) do not help people for new job creation or earn more money, while long-term training programs (4-6 months) is a better program. However, the existing programs/curriculums for skill development training are identified as "out date", especially basic and competent skills for electronical and mechanical related jobs. This research highlights various government initiatives and community connection towards skill development by reviewing and analyzing the existing situation of labor force training program, to promote a meaningful skill development system for people.

Keywords: Thai Labors, Vocational Rehabilitation, and Vocational Retraining